

Despre OCDE

Istoric

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) este rezultatul dorinței liderilor europeni de a asigura pacea și stabilitatea pe continent după Al Doilea Război Mondial, prin demararea procesului de reconstrucție europeană. Precursorul său, Organizația pentru Cooperare Economică Europeană (OCEE), a fost înființat în 1948, sub forma unui organism cu scopul de a monitoriza și administra ajutorul financiar acordat de Statele Unite și Canada țărilor vest-europene, sub forma Planului Marshall.[1]

De facto, OCEE a funcționat ca organizație vest-europeană, cu 18 membri, până în 1961, an în care s-au alăturat SUA și Canada. După semnarea convenției, a fost reorganizată ca organizație atlantică și a luat denumirea de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), iar sediul a fost fixat la Chateau de la Muette, Paris.[2] De atunci, rolul său, potrivit site-ului oficial, este de *"a asigura o mai mare bunăstare la nivel mondial, prin consilierea guvernelor cu privire la politicile care sprijină o creștere rezilientă, favorabilă incluziunii și durabilă"*. [3]

Pe parcursul anilor, s-au alăturat și țări de pe alte continente, cum ar fi Japonia, Australia sau Noua Zeelandă. În prezent, organizația numără 38 membri, inclusiv din America Latină și regiunea Asia-Pacific.[4]

În ceea ce privește realizările, în 1950 a fost creată Uniunea Europeană pentru Plăți care a fost pusă sub controlul OEEC și care a funcționat pentru o perioadă de opt ani de zile. Uniunea a avut rolul de a facilita convertibilitatea monedelor europene și de a contribui la practicile comerciale.[5] De asemenea, în iunie 1950, președintele Consiliului OEEC a prezentat planul Stikker, care consta în crearea unei piețe unice europene, specializarea activităților și diviziunea muncii, cu scopul de a realiza integrarea economică a Europei.[6]

Sfârșitul Planului Marshall din 1952 a însemnat regândirea rolului OEEC, ca organizație care să se ocupe de promovarea reînarmării NATO, lupta cu inflația și alocarea resurselor între țările membre. Prin Conferința NATO de la Ottawa (septembrie 1951), s-a decis ca OEEC să se ocupe de chestiunile economice europene, inclusiv cele legate de funcționarea NATO. De asemenea, la finalul lui 1957, sub egida OEEC a fost înființată Agenția Europeană pentru Energie Nucleară și a fost conceput cadrul pentru demararea negocierilor în privința Spațiului European de Liber Schimb, cu țările din Comunitatea Economică Europeană.[7]

Structură

OECD este compusă din trei piloni: Consiliul, Comitetele și Secretariatul.

Consiliul are în componența sa ambasadori ai țărilor membre precum și ambasadori din partea Comisiei Europene. Acesta este prezidat de Secretarul General, ales pentru un mandat de cinci ani, de către reprezentanții statelor membre. Consiliul se întrunește în mod regulat, cu scopul de a

discuta activitățile principale ale organizației, și ia decizii bazate pe consens. De asemenea, Consiliul se reunește o dată pe an, sub forma întâlnirii Consiliului Ministerial, care reunește șefii de guvern, miniștrii Economiei, Comerțului și Afacerilor Externe, cu scopul de a stabili care sunt prioritățile organizației, și pentru a discuta problemele importante, cum sunt cele legate de buget și procesul de aderare.[8]

În ceea ce privește **Comitetele**, organizația reunește peste 300 de comitete și experți pentru a acoperi cele mai multe dintre domeniile politicilor publice - educația, finanțele, mediul, comerțul - asigurând, totodată, legăturile cu experții fiecărei țări membre. Comitetele au rolul de a evalua datele și succesele politicilor publice, de a revizui acțiunile de politică între țările membre și de a propune soluții. Au loc întâlniri anuale ai căror participanți provin atât din țări membre, cât și partenere, aceștia fiind reprezentanți ai organismelor de stat, ai mediului de afaceri, ai societății civile și ai mediului academic.[9]

Secretariatul este condus de un Secretar General și este format din directorate și divizii care păstrează legătura cu factorii de decizie și cu cei care stabilesc politicile publice în țările membre, pentru a le oferi asistență. Secretariatul are în componență 3.300 de angajați din profesii diverse: avocați, sociologi, economiști, statisticieni, analiști politici, specialiști în comunicare etc.[10]

Finanțare

OECD funcționează pe baza contribuțiilor naționale (contribuții tip I), care se calculează în funcție de dimensiunea economiei fiecărui membru în parte, și contribuțiilor voluntare (contribuții tip II) din partea fiecărei țări membre în parte, pentru programe care prezintă interes pentru un număr limitat.[11] Conform datelor pentru 2023, bugetul tip I a însumat 219,6 milioane de euro, iar cel de tip B, 118,7 milioane de euro. SUA au avut o contribuție de 19,1% din ponderea bugetului de tip I (cea mai mare), în timp ce ponderea Islandei a fost de doar 0,6% (cea mai mică).[12]

În ceea ce privește gestionarea bugetului, atât mărimea acestuia, cât și programul de lucru sunt stabilite de către țările membre pentru o perioadă de doi ani. Auditul extern independent al conturilor și managementul financiar al OECD sunt analizate de către o instituție supremă de audit care aparține unei țări membre și este aleasă de Consiliu. OCDE nu acordă împrumuturi sau granturi spre deosebire de alte instituții.[13]

Obiective

Obiectivele OCDE sunt acelea de a îmbunătăți economia globală și de a promova comerțul mondial. Pentru atingerea acestora, organizația colaborează cu guvernele țărilor membre și non-membre, cu scopul de a le ajuta să-și dezvolte economia. OCDE le oferă suport pentru creșterea încrederii în piețe și în instituțiile statului, obținerea de finanțări publice, creșterea economică prin strategii de inovare, ecologice și sustenabile, precum și pentru furnizarea de resursele de care oamenii au nevoie pentru dezvoltarea competențelor.[14]

[1] Leimgruber, M., & Schmelzer, M. (coord.) (2017), Introduction: Writing Histories of the OECD, Palgrave Macmillan, Basingstoke.

[2] ibidem

[3] <https://www.oecd.org/60-years/>

[4] <https://www.oecd.org/about/history/oeec/>

[5] <https://www.cvce.eu/en/education/unit-content/-/unit/02bb76df-d066-4c08-a58a-d4686a3e68ff/ab473e40-d7d8-419b-b507-ac6d7a7ffe76>

[6] https://www.cvce.eu/en/obj/dirk_stikker_oeec_a_great_factor_in_european_co_operation-en-ce9ea0e7-74a9-468f-84b2-11c276ad0f2b.html

[7] <https://www.oecd.org/about/history/oeec/>

[8] <https://www.oecd.org/about/structure/>

[9] ibidem

[10] ibidem

[11] <https://www.oecd.org/about/budget/>

[12] <https://www.oecd.org/about/budget/member-countries-budget-contributions.htm>

[13] <https://www.oecd.org/about/budget/>

[14] <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/economics/oecd/>

Revision #10

Created 13 December 2023 07:45:48 by Christian Nasulea

Updated 19 January 2024 10:15:18 by Cristi Rosu